

RASAT ZAMANI

Epik güldürü

Tek perde (28 Episod)

Ali Ömür Ulusoy

KİŞİLER

Sarhoş

Bitli Selim

Raziye

Bihter

Rıza (Bihter'in eşi)

Mübeccel Teyze

Bakkal Gazi

Büşra (Raziye'nin kızı)

Müştak: (İşsiz çapkın)

Pazarlamacı (Keramettin)

1.Adam

2.Adam

Ağdacı (Makbule)

1.Kadın (Melaat Hanım)

2.Kadın

Müşteriler

Bir genç

Sekreter (Jale)

1.EPİSOD: “Girizgâh”

*(Sarhoş ve kankası Bitli Selim. Elleri-
de şarap şişesi, yalpalayarak gelirler.)*

SARHOŞ: Bu şarabın dibi delinmiş lan.

BİTLİ SELİM: Ters tutuyorsun oğlum. Hıjk! *(Kaşınır.)*

SARHOŞ: Şşşşjj!.. Ben ne yaptığımı biliyorum mu Selim. Ajğım ben ajık!..

BİTLİ SELİM: Oğlum yirmi yıldır aynı muhabbet lan. Hij mi bunalmadın!

SARHOŞ: Hij!

BİTLİ SELİM: E, iyi.

SARHOŞ: Oğlum, sanki şu yıldız hareket ediyö'. Aşkım yıldızı mı bu!

BİTLİ SELİM: Salak, martı o!

SARHOŞ: Martı... Hee... Yoğurtlu Kayseri martısı. Şok severim. Ama Süheyla'yı daha şok... En şok.

BİTLİ SELİM: O da mı yoğurtlu?

SARHOŞ: Kim?

BİTLİ SELİM: Süheyla...

SARHOŞ: Cık!..

BİTLİ SELİM: O zaman Kayserili.

SARHOŞ: Cık!..

BİTLİ SELİM: Martı?

SARHOŞ: Martı hij sevmem.

BİTLİ SELİM: Nisanı?

SARHOŞ: Bak, nisan başkadır abijim... Şünkü, biz Süheyla'yla nisanlanacaktık önje... Nisandan sonra da... Evlen... Evlen ilgili bi'şi yapacaktık... N'apcaktık lan?

BİTLİ SELİM: Eve mi atajaktın lan kızı?

SARHOŞ: Şşş!.. Şok ayıp!

BİTLİ RIZA: Haa, evlere dağılacaktınız. Ayıp olmasın diye.

SARHOŞ: Hatırlayamadım.

BİTLİ SELİM: Neyi?..

SARHOŞ: Ne?

BİTLİ SELİM: Boşveer!.. Hadi ijelim, güzelleşelim. (*içer.*)

SARHOŞ: Süheyla benim hakkımdı Selim! Anlıyor musun?

BİTLİ SELİM: Abijim, sana kız mı yok? Ko gitsin be! Şşşjj!..

SARHOŞ: Koysam zaten benim olurdu.

BİTLİ SELİM: Bu ijler böyle abijim. Kim koyarsa onundur. Koyamayan da avjunu yalar. (*Kaşınır.*) Anlarsın ya!

SARHOŞ: Şjj!.. Selim, kaşınıyorsun sen!

BİTLİ SELİM: Evet ya, bit... miyor.

SARHOŞ: Yok, öyle değil.

BİTLİ SELİM: Evet a'bi, öyle böyle değil.

SARHOŞ: Şöyle böyle olabilir mi?

BİTLİ SELİM: Yok.

SARHOŞ: Oğlum var ya, şu martılara da uyuz oluyo'm.

BİTLİ SELİM: Niye lan?

SARHOŞ: Şerefsizin kujları bağıryo' bütün geje muhabbetin işine ediyö'...

BİTLİ SELİM: Bojver abijim ya... İşelim biz... (İçer.)

SARHOŞ: Yok oğlum uyuz oldum bunlara...(Bağırır.) Bağırmanın lan kuj beyinliler!

BİTLİ SELİM: Bırak abijim, büyüklük sende kalsın!

SARHOŞ: Karijma lan sen! (Gökyüzüne bağırır.) Erkekseniz gelin layn!..

BİTLİ SELİM: Uğraşma a'bi gelmez onlar.

SARHOŞ: O zaman Süheyla gelsin!

BİTLİ SELİM: Hele o hij gelmez.

SARHOŞ: Gelmez de'mi lan?

BİTLİ SELİM: Cık.

SARHOŞ: (Bağırır) Seviyorum uleeyn!.. Süheylaaaa!

*(Bir evin ışığı yanar. Pencere açılır.
Bizimkilerin kafasına patates-soğan,
ne bulurlarsa atarlar.)*

2.EPİSOD: “Yerin kulağı”

(Bihter pencereden halı silkmektedir. Raziye de yan pencerede örgü örmektedir.)

PAZARLAMACI: Günaydın ören bayan! Günaydın silkeleyen abla! Günaydın güneşli gün, merhaba!

RAZİYE: Hiç boşuna uğraşma, Kerametin! Senden hiç bi’şi almam.

BİHTER: Ben de.

PAZARLAMACI: Sayın mahalle sakinleri, almanız önemli değil. Ben size bir müjde getirdim. İşte yüzyılın icadı... (Çantasını açar. Bir alet çıkartır.) Bakınız... Bin bir zahmetle yaptığımız yaprak sarması, artık çile olmaktan çıkıyor. Evet hanımlar, fırsat ayağınıza geldi. Bakınız... Şu elimde görmüş olduğunuz alet, Çinli bilim adamlarının yıllarca uğraşısı sonucu ortaya çıktı. Nedir bu?.. Bu bir yaprak sarma makinesi. Sihirli bir alet... Bakınız. (Çantadan yaprak çıkartır. Makineye koyar.) Önce yaprağı yerleştiriyorsunuz. Sonra... (Çantadan sarmanın pilavını çıkartır.) Özenle hazırladığınız malzemeyi yaprağın üstüne koyuyorsunuz. *(Makineye koyar.)* Bakınız, Sadece kolu çeviriyorum. (Çevirir.) Evet, hanımlar gördünüz. Yaprak sarmak, bu kadar kolay...

BİHTER: Düdük gibi oldu ayol bu.

PAZARLAMACI: Aaa, kırılıırım valla. Kalem gibi sardı işte. Hele bi tadına bakın. *(Yaprağı pencereye uzatır.)* Beğenmezsen alma.

RAZİYE: Yok, aman istemem. Geçen de turşu-matikten çıkan turşuyu yedirdin. Üç gün kendime geledim.

PAZARLAMACI: Ya ablacım o başka!.. O zaman turşuda kullandığımız hıyar bozukmuş.

BİHTER: Benim fındık kıracağı da, fındık kırarken kırıldı. Buna ne diyeceksin?

PAZARLAMACI: Ablacım sorma ya. O parti hep bozuk çıktı. Çin'e dava açtım zaten. Dava sonuçlansın, tüm malları geri çağıracağım... Sizin paranızı da iade edeceğim. Kimse benim ticari itibarımla oynayamaz!..

BİHTER: Bunun da öyle çıkmayacağı ne malum?

PAZARLAMACI: Ablacım bak bu başka. Bunun mucidini bizzat tanıma ola-nağı buldum. Adam kendini bilime ve insanlığa adanmış. Yani size adanmış...

RAZİYE: Sağ ol Keramettin, ben almıyorum.

BİHTER: Ben de.

PAZARLAMACI: Ama böylesini bir daha bulamazsınız. Sadece 10 lira.

RAZİYE: Yahu, Eminönü'nde adım başı bundan satıyorlar.

BİHTER: Üstelik beş lira!

PAZARLAMACI: Ya ablacım, onlar adi Çin malı.

BİHTER: Ya bu ne malı?

PAZARLAMACI: Bu da Çin malı ama en kalitelisinden!

RAZİYE: Hadi Keramettin, hadi!

BİHTER: Hayırlı işler.

PAZARLAMACI: (Çantasını toplar.) Elveda ören bayan! Elveda silkeleyen abla! Elveda güneşli gün, hoşça kal!

(Pazarlamacı çıkar.)

RAZİYE: (*Sessiz*) Kız, Bihter sana ne diy'cem?.. Ama bak, ölümü gör aramızda kalsın!

BİHTER: Aşk olsun Raziye Abla, benden sır çıkar mı?

RAZİYE: Neme lazım, ben uyarıyım da! (*Etrafa bakınır.*) Yerin kulağı var...

BİHTER: Ay çatlıycam şimdi. Nedir, söylesene ayol.

RAZİYE: Eltimin kızı Makbule var ya...

BİHTER: Hani şu dişlek olan mı?

RAZİYE: Hah, işte onun kocası Rasathanede müstahdem...

BİHTER: Eee?..

RAZİYE: Rasathanede profesörler konuşurken o duymuş. (*Etrafi kolaçan eder.*) İstanbul'da çok şiddetli deprem olacaktı.

BİHTER: Deme kız!.. Kesin mi?

RAZİYE: Kesin tabii!.. Uydudan görmüşler. Ahanda faylar, solucan gibi kımıl kımıl oynuyormuş.

BİHTER: Vah, vah vah!..

RAZİYE: Richter ölçeğine göre, 8.1 şiddetinde olacaktı.

BİHTER: Çok mu yani?

RAZİYE: Ne sandın?.. Düşün, etli nohut yapsan... Ama pul biberi, iki ölçek yerine sekiz ölçek koysan n' olur?

BİHTER: Abbooo!.. Rıza benim kemiklerimi kırar!

RAZİYE: Düşün artık şiddetini.

BİHTER: Oy, oyy, oyyy!.. Sekiz nokta bir ha!..

RAZİYE: Bak, Allah'ın adını verdim kimseye söyleme!.. Halk panik yapmasın diye çok gizli tutuyorlarmış.

BİHTER: Ne olacaktı peki?

RAZİYE: Ne olacak, yer yerinden oynayacak Bihtercim!

BİHTER: Kaç akşamdır içimde bir sıkıntı vardı zati... Hatta Rıza'ya söyledim... Bir şey olacağı belliydi...

RAZİYE: Belliydi komşu, belliydi!..

3.EPİSOD: “Bihter Ölçeği”

(Bihter'in evi...)

RIZA: (İçeriden bağırır.) Hanım, pijamamı bulamıyorum.

BİHTER: Dolaba baktın mı?

RIZA: Hangi dolaba?

BİHTER: Dönme dolaba!.. Tövbe yarabbi, nereye olacak Rıza, gardolaba.

RIZA: Aa, bur'daymış.

BİHTER: Orda tabi.

RIZA: Peki terliklerim nerede?

BİHTER: Nereye çıkardıysan oradadır.

RIZA: Bihter delirtme beni!.. Nereye olacak; her zamanki yerine!

BİHTER: Hah, oraya bak işte!

RIZA: Yahu orda olsa niye sorayım?

BİHTER: Baktın mı ki?

RIZA: Bakma... Aaa!.. Ulan hak'katen buradaymış ha!

BİHTER: Hey Allahım!..

(Rıza gelir. Çizgili pijamasını giymiştir.)

RIZA: Yemekte ne var?

BİHTER: Sen anca yemek düşün!.. Yer yerinden oynuyor haberin yok!

RIZA: N'oldu?.. Tuhafiyeci gene büyük indirim mi başlattı?

BİHTER: Hayır... Deprem olacakmış Rıza!

RIZA: Ana!.. Nerden biliyorsun?

BİHTER: Bizim Raziye Abla var ya.

RIZA: Evet.

BİHTER: İşte onun eltilisinin kızının kocası Rasathane'de müdürmüş.

RIZA: Eee?..

BİHTER: O söylemiş deprem olacak, tedbirli olun diye.

RIZA: Vay canına!

BİHTER: Hem de tam 9 nokta 4 şiddetinde olacakmış. Düşün! Üstelik Richter ölçeğine göre!

RIZA: Çokmuş yav!

BİHTER: Ne sandın?

RIZA: Ben kaç zamandır şüpheleniyordum zaten. Kumru-
lar ötüyor durmadan. Sen hiç gece öten kumru gördün mü?

BİHTER: Görmedim.

RIZA: Dikkatli olalım. Yemekte ne var?

4.EPİSOD: “Yaşam tüyosu”

(Kahvehane... At yarışı seyretmektedirler.)

1.ADAM: Kop da gel!

2.ADAM: Hadi Asuman, hadi Asuman!.. Ayrıl da gel kızım, ayrıl da gel!

1.ADAM: Heyt be, Allah'ına kurban!..

2.ADAM: Ulan benimkine bak, nal topluyor resmen!

1.ADAM: Ben dedim sana. Sütçü beygiri a'bicim o.

2.ADAM: Bu ayak yatar!

1.ADAM: Ben de hep son ayakta kalıyo'm ya!

2.ADAM: Son ayağı oynama arkadaşım sen de.

(Rıza heyecanla girer.)

RIZA: Oğlum, bırakın bu ayakları!.. Size çok önemli havadisler getirdim.

1.ADAM: Ne o lan, yoksa yarışlarla ilgili tüyo mu aldın?

RIZA: Evet, tüyo aldım ama yarışlarla ilgili değil.

2.ADAM: Lan n'apcaz o zaman tüyoyu?

1.ADAM: Hey Allahım ya!

2.ADAM: Gitti kupon a'bicim. Ben ona yanarım!

RIZA: Oğlum dinlesenize bi' ya!

2.ADAM: Ne iş a'bi?

RIZA: Oğlum, haber geldi şimdi... Çok şiddetli deprem olacaktı!..

1.ADAM: Çok mu şiddetli?

RIZA: Hem de nasıl!.. Bihter ölçeğine göre tam 9.9 şiddetinde!

1.ADAM: Vay canına!.. Bihter Yenge neyle ölçmüş a'bi?

2.ADAM: Neyle olacak oğlum, fincanla.

(Gülüştürler.)

RIZA: Ayıp ayıp!.. Ben sizin hayatınızı kurtarıyorum, şu sizin yaptığınıza bakın!

1.ADAM: Hayırdır Rıza? Ne depremi lan? Essah mı diyo'n sen?

RIZA: Essah diyo'm tabii! Marmara'da su sıcaklığı 40 dereceye çıkmış. Büyük felaket olacakmış.

2.ADAM: Deme be!

RIZA: Sağlam yer kalmayacak, diyorlar.

1.ADAM: Veli Efendi de yıkılacak mıymış?

RIZA: Yok, bir orası yıkılmayacakmış! Sonra da ganyancılar, yıkılmadım ayaktayım diye şarkı söyleyecekmiş!

2.ADAM: İyi bari.

RIZA: Oğlum, 9.9 lan! Kıyamet bu, kıyamet! Benden söylemesi... Önleminizi alın. Sonra vebali bende kalmasın.

1.ADAM: Hay Allah ya, tam da yeni kupon oynayacaktım!

2.ADAM: Neyse, sağ ol Rıza.

RIZA: Dostlar sağ olsun kardeşim.

(Öpüştürler.)

5.EPİSOD: “Bakkal Gazi Destanı”

MÜBECCEL TEYZE: Soğan da koy evladım. Akşama fasulye yapayım, diyorum.

BAKKAL GAZİ: Aman Mübeccel Teyze, dikkat et; fasulye çok gaz yapar. Sonra depremi tetiklemesin! (*Gevrek gevrek güler.*)

MÜBECCEL TEYZE: Münasebetsiz!

BAKKAL GAZİ: Şaka yapıyorum ya, ne kızılıyorsun!

MÜBECCEL TEYZE: Depremle şaka olur mu Bakkal Gazi?

BAKKAL GAZİ: Olmaz tabii. Ben sana yaptım şakayı.

MÜBECCEL TEYZE: Zevzek zevzek konuşma!.. Zaten yüreğim ağzımda. Ha oldu, ha olacak bekliyoruz Tayyar Bey’le...

BAKKAL GAZİ: Sizin gene iyiymiş Mübeccel Teyze. Benim yüreğim ağzımda değil, en kaba yerimde atıyor. Hem de gümbür gümbür atıyor.

MÜBECCEL TEYZE: Atmaz mı oğlum... Milletçe zor günler geçiriyoruz.

BAKKAL GAZİ: Öyle...

MÜBECCEL TEYZE: Allah yardımcımız olsun.

BAKKAL GAZİ: Âmin.

MÜBECCEL TEYZE: Bakkal Gazi, ekmek de ver ordan.

BAKKAL GAZİ: (Ekmeği verir.) Çok şiddetli geliyormuş.

MÜBECCEL TEYZE: Ya sorma! Bihter ölçeğine göre 10 nokta 2 olacakmış.

BAKKAL GAZİ: Vay anam vay!

MÜBECCEL TEYZE: Kıyamet kopacak, Allah muhafaza!

BAKKAL GAZİ: (*Sessizce*) Amerika'nın işi, diyorlar.

MÜBECCEL TEYZE: Yok be evladım, dağa olayı bu! Basbayağı güneş tutulması! Güneş, bu sene her zamankinden çok tutulacaktı!

BAKKAL GAZİ: Peki kim tutacaktı? (*Güler.*)

MÜBECCEL TEYZE: Gül sen, gül! Herkes konuşuyor.

BAKKAL GAZİ: Bakma sen onlara ya Mübeccel Teyze! Güneş değil, Amerika depremi bu. Sosyo-ekonomik ve de siyasi bir olay!

MÜBECCEL TEYZE: Sen hiç televizyon seyretmiyor musun evladım? Daha geçen gün Rezzan Kiraz söyledi. Mars, koç burcuna giriyormuş. Güneşle karşıt açı oluşturacaktı. Yaaa!..

BAKKAL GAZİ: Hurafe bunlar Astro Mübeccel Teyze! Amerika'nın işi olduğu gün gibi ortada...

MÜBECCEL TEYZE: Amerika nasıl yapsın Bakkal Gazi? Yer bu.

BAKKAL GAZİ: Herkes yer, ben yemem. Besbelli Amerika'nın işi...

MÜBECCEL TEYZE: O kadar da değil.

BAKKAL GAZİ: Ohoo, uyu sen!.. Ben hesapladım, stratejik olarak çok önemli bir mevkideyiz. Jeopolitik konumumuz gereği, burada deprem olursa ticari ve de siyasi olarak Ortadoğu'nun güç dengesi bozulur. Yani Amerika'nın bölgeye girmesi için gün doğar. Çaktın köfteyi?

MÜBECCEL TEYZE: Çakmadım.

BAKKAL GAZİ: Ama ben çaktım.

MÜBECCEL TEYZE: Alakası yok. Güneş tutulması bu. Amerika ne alaka?

BAKKAL GAZİ: Yahu Mübeccel Teyze anlasana, adamlar güç dengesini bozmak için bizi moralman çökertecekler. Dıştan fethedemedikleri kaleyi, içten fethederek içimize sızacaklar. Sonra da...

MÜBECCEL TEYZE: Sonra?..

BAKKAL GAZİ: Orasını ben de daha düşünmedim.

6.EPİSOD: “Yeraltından Notlar”

(Mahalle berberi. Kadınlar... Raziye yine örgü örmektedir... Ağdacı Makbule, Bihter'in bıyıklarını almaktadır.)

1.KADIN: İple olmaz Makbule, jiletle almak lazım bunun bıyıkları!

(Herkes gülüştür.)

BİHTER: Sen kendine bak asıl Pala Naciye! Kocana acıyorum valla...

1.KADIN: Ha haaay!.. Sen onu benim kocama sor!

BİHTER: Hadi, hadi!.. Çocuk bile yıllarca bilemedi hanginize baba diyeceğini!

2.KADIN: Ay Allah iyiliğinizi versin kız!.. Hiç güleceğim yoktu.

AĞDACI: Krem de sürelim. (*Bihter'in yüzüne krem sürer.*) Kızarığını alsın.

BİHTER: Soğumuştur artık. Şu falıma baksana Mübeccel Teyze... Var mı bi' olay, bilelim.

MÜBECCEL TEYZE: Ver bakayım.

(Fincanı uzatırlar.)

1.KADIN: Ay bana da bak Mübeccel Teyze!

MÜBECCEL TEYZE: Günde en fazla bir tane bakarım. Prensibim var.

1.KADIN: İyi, aman n'apalım!

MÜBECCEL TEYZE: Neyse halin, o çıksın falin!... (*Fincanı açar. Bekler.*)

BİHTER: Ay konuşsana Mübeccel Teyze!.. Sen bi'şey gördün söylemiyorsun!

MÜBECCEL TEYZE: Valla ne desem...

BİHTER: Bak, ölümü gör söyle.

MÜBECCEL TEYZE: Valla Bihtercim, işin açıkçası bi' karanlık var.

BİHTER: Hayırdır inşallah!

MÜBECCEL TEYZE: Bir takım kırıklar görüyorum. Kalbin mi kırılmış desem, sevdiğin bir şey mi kırılmış desem?..

AĞDACI: Kız, fay kırıkları olmasın?

MÜBECCEL TEYZE: Artık her neyse, pek hayra alamet gözüküyor.

AĞDACI: Tamam, kesin fay kırığı onlar... Bizim mahalleye çok yakından geçiyormuş. Kaynım söyledi.

RAZİYE: Vay başımıza gelenler!

BİHTER: Tüh, tüh, tüüh!..

1.KADIN: Haberlerde de hiç söylemiyorlar deprem olacağını.

RAZİYE: (Örgüsüne ara verir) Söylerler mi hiç? Panik olur herkes.

1.KADIN: Olsun, yine de söylemeleri lazım. Bizim haberimiz var; diğerlerinin suçu ne?

2.KADIN: Tabi ya, eskiden ne güzel Deprem Dede çıkardı. Konuşurdu tatlı tatlı.

RAZİYE: (İç geçirir.) Ne tatlı adamdı gerçekten!

1.KADIN: Boşuna mı en seksi adam seçtiler?

RAZİYE: Di mi ya! Allah var yakışıklı adam.

2.KADIN: Bence Kıvanç Tatlıtuğ daha yakışıklı.

AĞDACI: Kadir İnanır'ın üstüne tanımam.

RAZİYE: Tabii eskiler başka. Gerçi Mübeccel Teyze daha iyi bilir.

(Gülüştürler.)

MÜBECCEL TEYZE: Soytarılar sizi! Aklınız fikriniz orda!

BİHTER: Bakma sen onlara Mübeccel Teyze. Sen devam et benim fala.

1.KADIN: Ne zaman olacakmış deprem, Mübeccel Teyze? Görüyor musun?

MÜBECCEL TEYZE: Valla... üç vakte kadar ama... üç gün mü desem... üç hafta mı desem?..

1.KADIN: Üç saat deme de ne dersen de.

MÜBECCEL TEYZE: Yok, demem.

AĞDACI: Oh, iyi bari... En azından biraz olsun, hazırlanacak zamanımız var.

BİHTER: O değil de kızlar, inşallah, banyodayken olmaz!

2.KADIN: Sabunlu sabunlu kalırız vallahi!

RAZİYE: Şeytan kulağına kurşun!

(Hep birlikte tahtaya vururlar.)

1.KADIN: Ya o işi yaparken olursa?

2.KADIN: Abboov!.. Allah muhafaza!

MÜBECCEL TEYZE: Saçma saçma konuşmayın!

1.KADIN: Tabi senin öyle bi sorunun yok!

(Herkes gülüşür.)

MÜBECCEL TEYZE: Ne belli?..

HEP BİRLİKTE: Ooooo!...

RAZİYE: Yaş yetmiş, iş bitmemiş!

AĞDACI: Asıl kıyafetlere dikkat etmek lazım. Sonra pijamalarla kalmayalım sokakta.

2.KADIN: Pijamayla kalsak iyi... Ben, misal, pijama da giymiyorum. Ateş basıyor geceleri.

1.KADIN: Ne ateşi kız?

BİHTER: Ne ateşi olacak ayol, menopoz ateşi!

(Gülüşürler.)

AĞDACI: Menopoz ostrapoz fark etmez. Sonuçta kıcı açık kalmayalım sokakta.

RAZİYE: Pek güzel söyledin. Hazırlıksız yakalanmayalım.

BİHTER: Her daim tetikte olmak lazım. Allah başlara vermesin!

1.KADIN: Doğru şekerim. Her an hazırlıklı olmak lazım.

7.EPİSOD: “Sar-hoş muhabbet”

(Sarhoş ve Bitli Selim)

SARHOŞ: Bazen diyorum ki şek git buralardan. Ama gidemiyorum. Niye?

BİTLİ SELİM: (Kaşınır) Şünkü paran yok.

SARHOŞ: Cık...

BİTLİ SELİM: Var mı?

SARHOŞ: Cık...

BİTLİ SELİM: Nişin peki? Nişin?

SARHOŞ: Şünkü şok seviyorum!

BİTLİ SELİM: Biliyorum abijim. Süheyla.

SARHOŞ: Süheyla kim?

BİTLİ SELİM: Sevdiğin kadın.

SARHOŞ: Haa... Süheyla mıymış ismi?

BİTLİ SELİM: Evet.

SARHOŞ: İyi.

BİTLİ SELİM: İşelim. (İçer)

SARHOŞ: (*Bağırır.*) Süheylaaa!.. Ölümüne seviyom seni!

(Bir evin ışığı yanar. Pencere açılır. Bizimkilerin kafasına patates-soğan, ne bulurlarsa atarlar. Sarhoş ve Bitli Selim kaçar.)

BİTLİ SELİM: (*Dışarıdan sesi gelir.*) Aaah!.. Kafam!

8.EPİSOD: “Aydınlık gelecek”

(Kahve...)

RIZA: Bizim oğlan internetten bakmış, fay hattı tam bizim mahalleden geçiyormuş.

1.ADAM: Fay anasını!

BAKKAL GAZİ: Amerika döşemiştir kesin! (*El hareketiyle destekler.*)

RIZA: Ya ne alakası var?

BAKKAL GAZİ: E, yıllardır bize kim döşüyor?

1.ADAM: Lan oğlum, bizim atlara da bu Amerika döşemiş olmasın?

BAKKAL GAZİ: Her şey beklenir bunlardan!

2.ADAM: Yok be!

RIZA: Oğlum bırakın atları; depremi ne edece'z, onu söyleyin. Çok şiddetli geliyor.

BAKKAL GAZİ: Ben hesapladım 11 şiddetinde olacak.

RIZA: Seninki bakkal hesabı...

BAKKAL GAZİ: Ya ne hesabı olacak. Kasap mı? Bakkalım ben.

2.ADAM: Mantıklı.

1ADAM: Bence de.

2.ADAM: Dayımın oğlu İSKİ'de çalışıyor. Telefon açılım hattı kaldırınsınlar buradan.

BAKKAL GAZİ: Olacak şey mi yahu?..

1.ADAM: Kaldıramazlar ama belki yerini değiştirebilirler.

RIZA: Ulan, koskoca fay hattını nasıl değiştirirsiniz?

2.ADAM: Niye, telefon hattını değiştiriyorlar da bir fay hattı değiştiremiyorlar mı?

1.ADAM: Japonya mı oğlum burası. Çok ileri teknoloji o dediğin.

RIZA: Peki n'apcaz lan?

1.ADAM: Bisküvi falan almak lazım. Depremde aç kalmayalım. Böyle şeyler hayat kurtarıyor.

2.ADAM: Doğru... Bisküvi, deyip geçmemek lazım.

BAKKAL GAZİ: Bisküviye "püskevit" demeseni de bilmek lazım.

RIZA: Ben bir bisküviyle doymam arkadaş!

1.ADAM: O zaman sen de iki bisküvi alırsın.

2.ADAM: Mantıklı.

1.ADAM: Bence de.

BAKKAL GAZİ: Arkadaşlar aman feneri unutmayalım. Fenersiz olmaz.

RIZA: Yok ya, asıl Beşiktaşsız olmaz!

1.ADAM: (*Bağırır*) Siyah!

2.ADAM: (*Bağırır*) Beyaz!

1.ADAM: (*Bağırır*) Siyah!

2.ADAM: (*Bağırır*) Beyaz!

1. ADAM: En büyük!..

HEP BİRLİKTE: Beşiktaş!..

(*Alkışlarlar.*)

BAKKAL RIZA: Durun ulan!.. O fener, o Fener değil.

2.ADAM: Deniz feneri mi?

BAKKAL RIZA: El feneri! Bildiğimiz el feneri! Deprem gece olursa

n'oolacak?

RIZA: Doğru be!

(Pazarlamacı girer.)

PAZARLAMACI: Pek sayın mahalle halkı, fırsat ayağınıza geldi. Şu elimde görmüş olduğunuz deprem fenerleri, Japonya'dan ithal edilmiş olup suya, darbeye, depreme dayanıklıdır. Sayın mahalleliler, bakınız!.. Şu düğmeyi çeviriyorsunuz florasanlı yanıyor. Şunu çeviriyorsunuz sarı sarı yanıyor. Ama asıl özelliği üstündeki radyosu. Deprem haberlerini saniyesi saniyesine bildiriyor. (Çantasından pil çıkartır) Üstelik Alman malı bu uzun ömürlü piller de yanında hediye. Bitti mi? Bitmedi. Sayın mahalleliler... Deprem feneri alan herkese, bir de piyasada yok satan bu yaprak sarma makinesini hediye ediyoruz. Evet, var mı isteyen?

RIZA: Ver bir tane.

PAZARLAMACI: Buyur a'bi. (Verir)

RIZA: Yaprak makinesini de alayım. (Alır.) Bihter görünce pek sevinecek.

1.ADAM: Ben de alayım.

PAZARLAMACI: Hemen. (Verir.)

RIZA: Oğlum bunun üstünde Çin malı yazıyor. Hani Japon'du?

PAZARLAMACI: A'bi sen de çok cahilsin ya!.. Japonlar icat ediyor, Çinliler üretiyor. Böylece daha ucuza mal oluyor; hizmet mahallemize kadar geliyor. Evet!.. Var mı isteyen başka?

2.ADAM: Ver bakalım.

PAZARLACI: Buyur a'bi. (Verir.) Hadi beyler, her eve lazım!

BAKKAL GAZİ: Ben de alayım madem.

PAZARLAMACI: Bur'da mı yersin, paket mi yapayım?

9.EPİSOD: “Rimel ve bisküvi”

(Bihter'in evi... Bihter, düğüne gider gibi giyinmiş, takmış takıştırılmıştır. Şimdi de makyaj yapıyordur.)

RIZA: Hayırdır Hanım, nereye böyle? Ne bu hazırlık?

BİHTER: Ay Rıza, öldürürsün adamı! Neye olacak; depreme hazırlanıyorum!

RIZA: Depreme?

BİHTER: Evet, ayol!

RIZA: E, hazırlanabildin mi bari?

BİHTER: Az kaldı şekerim. Rimeli de sürdüm mü tamamdır.

RIZA: Manyak mısın lan sen? Böyle mi hazırlanılır depreme?

BİHTER: Ne yani, paçavralarla mı çıkıyım sokağa?

RIZA: Yahu Hanım, kim bakacak o hengâmede senin kıyafetine?

BİHTER: Öyle deme Rıza! Dost var, düşman var... Ailemin şerefi mevzu bahis!

RIZA: Yeni ayakkabı da almış!

BİHTER: O da senin şerefine Rızacım... İndirimdeydi, alıvereyim, dedim.

RIZA: Ama olmaz ki, bunca borcun arasında!

BİHTER: Yaa! Demek öyle!.. Bunca yıllık karına bir çift ayakkabıyı çok görüyorsun!

RIZA: Ne alakası var be kadın? Sırası değil sadece!

BİHTER: Asıl şimdi tam sırası!

RIZA: Battı balık yan gider nası' olsa di'mi'!

BİHTER: Tamam, senin bana kastın var. Anladım seni. Depreme hazır olmamı istemiyorsun!

RIZA: Bu mu yani hazırlık?

BİHTER: Beğenemedin mi?

RIZA: Beğenemedim!

BİHTER: Beğenmeyen küçük oğluna almasın!.. Hem bana kulp takacağına biraz da kendine bak. Ben en azından bir şey yapıyorum. Ya sen?.. Sen ne yapıyorsun deprem için?

RIZA: Bunları söylediğine pişman olacaksın!

BİHTER: Ha, haay!.. Ner'de o günler?!

RIZA: Asıl hazırlığı ben yaptım kızım, ben!.. Bak... (*Yerde duran koliyi gösterir.*)

BİHTER: Ne o?

RIZA: (*Gururla*) Bisküvi!

BİHTER: Bisküvi?

RIZA: Tatlı, tuzlu, susamlı, portakallı falan.

BİHTER: Ne için?

RIZA: E, deprem için tabii ki!

BİHTER: Sen anca boğazını düşün!

RIZA: Can boğazdan geçer Bihter Sultan! Ben boğazımızı, dolayısıyla da canımızı kurtarıyorum; haberin yok!

BİHTER: Fesuphanallah!

(*Dışarıdan Sarhoş'un sesi duyulur.*)

SARHOŞ: Yanıyorum aşkımdan! Süheylaa!..

RIZA: Hay ben senin!

BİHTER: Patatesleri hazırladım Rıza; pencerenin önünde.

(*Rıza pencereyi açıp patates fırlatır.*)

SARHOŞ: (*Dışarıdan*) Anam vay!

BİTLİ SELİM: Kaş abijim, kaş!

RIZA: (*Pencereyi kapatır.*) Bisküvi hayati bir meseledir Bihter Hanım!

BİHTER: Bana ne!

RIZA: Ne demek, bana ne?

BİHTER: Ne demekse o demek!

RIZA: Yaa?..

BİHTER: Yaaa!..

RIZA: Anlaşıldı planın! Depremden kurtulursam, açlıktan öldüreceksin beni!

BİHTER: Off!..

10.EPİSOD: “Büyük görev”

(*Sokak... Müştak, Pazarlamacı'dan aldığı radyolu deprem fenerinden radyo dinlemektedir. Raziye örgü örerek girer.*)

MÜŞTAK: (*Raziye'yi görünce toparlanır.*) Merhaba Raziye Teyze. Öpeyim.

(*Eline uzanır.*)

RAZİYE: (*Elini çeker.*) Sağ ol!..

MÜŞTAK: Büşra nası’?

RAZİYE: Sana ne?

MÜŞTAK: (Örgüyü kasteder.) Selanik mi?

RAZİYE: Yok Bürüksel... Tövbe ya rabbim!..

MÜŞTAK: Ne var ya, merak edemez miyim?

RAZİYE: İşin gücün dalga... Serseri! Yer yerinden oynuyor, umurunda mı?

MÜŞTAK: Aşk olsun Raziye Teyze! Bak bu ne, bu?

RAZİYE: Ne olacak, senin bilmem kaçınıcı lüzumsuzluğun.

MÜŞTAK: Olur mu?.. (*Gururla*) Deprem radyosu bu!

RAZİYE: Deprem radyosunda İsmail YK mı çalışıyorlar?

MÜŞTAK: Moral vermek için çalışıyorlar herhalde. En çok morale ihtiyaç duyduğumuz günlerdeyiz.

RAZİYE: Ne diyor peki? Var mı haber?

MÜŞTAK: Yok ama eli kulağında... Ha geldi ha gelecek... Bekliyorum.

RAZİYE: Bekle tabii. İşin gücün yok nası’ olsa? Hiç mi değil bi’şeye yararsın!

MÜŞTAK: Ya söyleme böyle Raziye Teyze. Valla tam bi iş bakacaktım ki “deprem olacak” dediler. Ben de madem deprem olacak, niye çalışayım, dedim. Haksız mıyım?

RAZİYE: Bırak, Müştak Alla’sen!.. Senin deprem öncesi halini de biliyo’z!

MÜŞTAK: O başka Raziye Teyze.

RAZİYE: O başka, bu başka!..

MÜŞTAK: Şu başka!

RAZİYE: Ne?!.. Dalga mı geçiyorsun benimle!

MÜŞTAK: Estağfurullah... Hatta tövbe estağfurullah!.. Üçleme olsun diye söyledim. O, bu, şu. Ben, sen, o. Biz, siz onlar... Bak hepsi üç tane.

RAZİYE: Zibidi!

MÜŞTAK: Deme böyle Raziye Teyze. (*Fenerli radyosunu gösterir.*) Bak burada hayati bir meseleyle uğraşıyorum. Ciddi bir görevdeyim. Konsantre olmam gerek. Kim bilir ne şiddetli gelecek deprem.

RAZİYE: On nokta sekiz deniyor.

MÜŞTAK: Off!..

RAZİYE: Yaaa!..

MÜŞTAK: Dikkatimi daha çok toplamalıyım. En bi iyicene konsantre olmam şart. Bu görev çok önemli.

RAZİYE: Tabii, evladım... Deprem bu, şakaya gelmez.

MÜŞTAK: Doğru söylüyorsun Raziye Teyzecim. Hazırlıklı olmak lazım.

RAZİYE: Şu üç günlük dünyayı, iki günlük etmeye gerek yok.

MÜŞTAK: Daha çok çalışmamız lazım. Daha çok hazırlanmalıyız.

RAZİYE: Neyse Müştak, ben gidiyim. Ocakta yemeğim var.

MÜŞTAK: Tamam, Raziye Teyzecim. Kendine iyi bak.

RAZİYE: Sağ ol, sağ ol... (*Yürür.*)

MÜŞTAK: Büşra'ya çok selam... Kocaman öpüyorum.

(*Raziye geri dönüp Müştak'ı kovalar.*)

RAZİYE: Boyun posun devrilsin inşallah!

MÜŞTAK: Bak görev başındaki memura mukavemetten içeri atarlar.

RAZİYE: (*Daha bir sinirle kovalar*) Seni rezil herif seni!..

11.EPİSOD: “Veresi yok ama veresiye hala var”

(*Bakkal... Elinde veresiye defteri*)

BAKKAL GAZİ: Dün baktım da benim deftere, en çok sayfayı sana ayırmışız. Hepsi de kalbim kadar temizmiş zamanında!

RIZA: Valla borcum borç Bakkal Gazi... Ama biliyorsun, deprem dolayısıyla elimiz sıkışık güzel kardeşim.

BAKKAL GAZİ: Kardeşim hepimizin eli sıkışık. Bak, dükkâna mal alamıyorum. Niye? Çünkü sıkışığım. Bak Ortadoğu'ya, hiç ilerleyemiyor. Niye? Çünkü sıkışık. Amerika sıkıştırıyor.

RIZA: (*Lafı değiştirmeye çalışır.*) O değil de n'olacak bu memleketin hali Bakkal Gazi?

BAKKAL GAZİ: Ben de onu diyorum. Dinlemiyorlar.

RIZA: İşlerine gelmiyor.

BAKKAL GAZİ: Dış mihrakların oyunu! Her şeyin sebebi bu!

RIZA: Yazık valla!

BAKKAL GAZİ: Deprem falan bahane! Ülkeyi ele geçirecekler Rıza!

RIZA: Biz izin verir miyiz buna?

BAKKAL GAZİ: Asla!

RIZA: Yaşa Bakkal Gazi!

12.EPİSOD: “Mübeccel Teyze’nin helvayla imtihanı”

*(Raziye’nin evi... Altın günü...
Raziye’nin elinde örgüsü... Sohbet
muhabbet...)*

BİHTER: Harika olmuş vallahi... Ellerine sağlık.

1.KADIN: Şekerim şu böreğin tarifini ver de biz de hava atalım azıcık!...

RAZİYE: Bir şeyi yok kız; yağ, süt, yumurta... Bir kapta karıştır.

1.KADIN: Demek ki yapan da marifet.

RAZİYE: Yok ayol, ner’dee?..

1.KADIN: Senin elin lezzetlidir Raziyecim. Elinin değdiği yeniyor.

RAZİYE: Alır mısınız biraz daha?

BİHTER: Sağ ol Raziye Abla, kâfi... Rejimdeyim ben.

2.KADIN: Ben de almayım.

RAZİYE: Peki Madem.

*(Dış kapıdan Raziye’nin kızı Büşra
girer. Çaktırmadan sıvışacakken ya-
kalanır.)*

Kız Büşraa!.. Kızım, hoş geldin, desene misafirlere.

BÜŞRA: Ta’am anne ya! *(Girer)* Hoş geldiniz falan yane.

RAZİYE: Elerini de öp!

BÜŞRA: Öff!.. (Öper.)

1.KADIN: Sen de koca kız olmuşsun Büşra! Artık sana bir koca bulmak lazım. Değil mi kız Raziye?

RAZİYE: Yok, o daha küçük Melahat Abla, okulu var..

1.KADIN: Ay ne olacak Raziye? Biz on beş yaşında evlendik. Evde mi kalsın kız?!..

BÜŞRA: Annneeeeeaa!

RAZİYE: Kızım, kolonya tutsana misafirlere! Ne tembelsin!.. Senin yaşında koca evi çekip çeviriyorduk biz!

(*Büşra çıkar.*)

2.KADIN: (*Burun kıvrarak*) Aynı baba! Seninle hiç alakası yok Raziye.

RAZİYE: Vallahi ben de anlamadım ki şekerim. Nişantaşı'ndaki okula göndermekle hata mı ettik ne?

(*Büşra girer kolonya tutmaya başlar.*)

2.KADIN: Derslerin nasıl yavrum?

RAZİYE: İyi teyzesi. Kısmetse bitiyor bu sene.

2.KADIN: Maşallah, maşallah, maşallah...

1.KADIN: Sen niye suskunsun böyle Mübeccel Teyze?

MÜBECCEL TEYZE: Pek tadım yok yavrum. Üstüme böyle umacılar çöküyor.

1.KADIN: Hasta mısın yoksa?

RAZİYE: Büşra, terlik getir Mübeccel Hanım Teyze'ne!...

(*Büşra çıkar.*)

1.KADIN: Tansiyonunu ölçüyüm mü? Yanımda aletim.

RAZİYE: Bizim Pazarlamacı'dan mı aldın?

1.KADIN: Evet.

RAZİYE: Ay, o aletle ölçülür mü be?

MÜBECCEL TEYZE: Yok yavrum zaten iyiyim ben. Benim derdim başka. Söylemeyim diyordum ya, siz yabancı değilsiniz...

(Büşra, Mübeccel Teyze'nin terliklerini getirir.)

1.KADIN: Ay söyle Mübeccel Teyze. Nedir?

MÜBECCEL TEYZE: Ben bir rüya gördüm.

RAZİYE: Hayırdır inşallah? Gündüz niyetine...

MÜBECCEL TEYZE: Bomboş bi arazideyim. Aksakallı bir dede geldi.

RAZİYE: Euzu Besmele!.. Tü tü tü tüü!..

MÜBECCEL TEYZE: Elinde de bir tabak helva...

1.KADIN: Ne helvası?

MÜBECCEL TEYZE: İrmik helvası.

1.KADIN: Mmmm... Bayılırım.

HEP BİRLİKTE: Eee?..

MÜBECCEL TEYZE: Ak sakallı dede, dolduruyor kaşığı helvayla... Sonra ağzıma sokmaya çalışıyor... Ben istemem, dedikçe o zorluyor... O zorladıkça ben istemiyorum.

1.KADIN: Niye istemiyorsun ya Mübeccel Teyze? Mis gibi helva işte.

MÜBECCEL TEYZE: Olur mu evladım. Helva bu. Helva ne vakit yenir?

1.KADIN: Canın ne vakit isterse...

MÜBECCEL TEYZE: Öyle değil... En çok ne vakit?

RAZİYE: Yoksa...

MÜBECCEL TEYZE: Yaaa!..

RAZİYE: Eyvahlar olsun!.. Biri ölünce yenir ayol! Tü tü tüüü!..

1.KADIN: Yedin mi bari?

MÜBECCEL TEYZE: Tam yiyecektim ki birden uyandım... Demem o ki, deprem kapıda...

2.KADIN: Vay başıma gelenler!..

RAZİYE: Şeytan kulağına kurşun!

(Herkes aynı anda tahtaya vurur.)

1.KADIN: Yakın, çok yakın. Ben de hissediyorum.

2.KADIN: Dün gece... Yıldızlara bi baktım, bööle kıpkırmızı!

RAZİYE: Tüh tüh tüh!

1.KADIN: Karabaş da havlayıp duruyor.

RAZİYE: Deprem alametleri iyice belirginleşti. Eli kulağında... Benden söylemesi şekerim.

13.EPİSOD: “Deprem Ltd. Şti”

(İşleri büyütmüş olan Pazarlamacı'nın yeni dükkanı.)

PAZARLAMACI: *(Telefona)* Ne yapalım ağabeycim yetiştiremiyoruz. Hemen ikinci partiyi yollayın... *(Dinler.)* Evet... Depremmatiklerden de koy iki koli... *(Dinler.)* Yok, ondan koyma... İlk yardım kiti satmıyor...

(*Dinler.*) Tamam, hadi selamette...

(*Diğer telefonu çalar.*)

İyi günler, Deprem Ltd Şti... Ben Kerametlin. Nasıl yardımcı olabilirim... (*Dinler.*) Nasıl?.. Kuşunuz mu ötmüyor?.. (*Dinler.*) Haa!... Tamam o zaman normal. O kuş sadece deprem olacağı zaman ötüyor. Alo?.. (*Dinler.*) Sen üfle ahizeye, terbiyesiz!

(*Müşteri girer.*)

MÜŞTERİ: İyi günler.

PAZARLAMACI: Hoş geldiniz, nasıl yardımcı olabilirim?

MÜŞTERİ: Depremi önceden haber veren Tweety'li lambalardan alacaktım.

PAZARLAMACI: Ablacım valla sonuncusunu az önce sattım. Ama istersen depremin şiddetini ölçen Bihter makinesi var. (*Bir alet çıkartır.*)

MÜŞTERİ: Kesin biliyor mu şiddetini.

PAZARLAMACI: Ablacım, Rasathane şaşırır, bu makine şaşırmaz.

MÜŞTERİ: O kadar yani.

PAZARLAMACI: Üstelik üzerindeki şu düğmeyi çevirdiğinizde patates soyacağı olarak da kullanabilirsiniz. On düğmesinde on marifet!

MÜŞTERİ: Öyleyse ver bi' tane.

PAZARLAMACI: (*Verir.*) Buyur ablacım.

MÜŞTERİ: Sağ ol. (*Parasını verir.*) Hayırlı depremler kardeş.

PAZARLAMACI: Size de hayırlı depremler ablacım...

MÜŞTERİ: Cümlemize kardeş.

(*Müşteri çıkar. Telefon çalar.*)

PAZARLAMACI: İyi günler, Deprem Ltd Şti... *(Dinler.)* Yok kardeşim. Artık yaprak sarma makinesi satmıyoruz... Size de.

14.EPİSOD: “Resimli Namaz Hocası”

(1.Adam ve 2.Adam başlarında takke, ellerinde tespih...)

1.ADAM: Lan oğlum öğle namazı kaç rekâtı?

2.ADAM: Sekiz olması lazım. Ama dur bakıyım bi'. *(Açıp kitabı bakar.)*

1.ADAM: Bak bakalım neymiş?

2.ADAM: On rekâtmiş oğlum.

1.ADAM: Az kalsın günaha giriyorduk!

2.ADAM: *(Kitaptan okur.)* Dört rekât ilk sünnet, dört rekât farz, iki rekât son sünnet.

(Rıza girer.)

RIZA: Son ayakta ne yaptınız lan?

1.ADAM: Son ayakta tövbe ettik Rıza.

RIZA: Nası' yani?

1ADAM: A'bi CNN altyazı geçmiş. Deprem fena geliyormuş.

2.ADAM: Artık hipodromda değil, ibadette yarışıyoruz.

RIZA: Niye lan?

1.ADAM: E, hazırlanıyoruz a'bi.

RIZA: Neye hazırlanıyorsunuz lan?

1.ADAM: Depreme... İmansız gitmeyelim di'mi?

2.ADAM: Gönül şerbetinden içmektir derdimiz.

RIZA: Allah Allah?

2.ADAM: Sağlam insan kalmaz diyorlar.

1.ADAM: Yetkililer açıklama yapmış. Beklenenden daha büyük olacaktı.

RIZA: Deme be!

1.ADAM: Hem de en az 13-14 şiddetinde...

RIZA: Yuh!

2.ADAM: Eli kulağında diyorlar.

1.ADAM: Gel, yol yakınken sen de tövbe et. Hazırlıksız yakalanma depreme.

15.EPİSOD: “Big-Bang Teorisi”

(İki âşık kuytuda bir köşede buluşmuştur. Müştak'ın elinde radyolu fener...)

BÜŞRA: Müştak, sevgilişkom çok korkuyorum.

MÜŞTAK: Korma böceğim ben yanındayım. (*Fırsattan istifade Büşra'ya sarılır.*)

BÜŞRA: Yapma Müştak, bi' gören olcek.

MÜŞTAK: Olmaz bel!..

BÜŞRA: Lütfan ya!.. Zaten sinirim burnumda...

MÜŞTAK: Niye ki böceğim?

BÜŞRA: Şu jeolojik olaylar beni çok yıprattı.

MÜŞTAK: Ne'olojik?

BÜŞRA: Jeolojik.

MÜŞTAK: Haa... Ne ki o?

BÜŞRA: Hani böyle yer altı faaliyetleri falan oluyo' ya, o işte.

MÜŞTAK: Mafya gibi mi?

BÜŞRA: Ay, hayır Müştak! Deprem sel mevzuular bunlar.

MÜŞTAK: Haa!.. Biliyorum canım, şu mesele.

BÜŞRA: Yeni bir jeolojik zamana falan giriyormuşuz.

MÜŞTAK: Tabii zaman değişiyor aşkitom.

BÜŞRA: Öyle d'iil Müştak. Bu bambaşka bi'şi.

MÜŞTAK: Nası'?

BÜŞRA: Böyle yer kabuğunda büsbüyük kırılmalar falan oluyo'. Sonra yer yarılıyo'... Sonra böyle kıtalar falan oluşuyo'. Aca'ip bi'şi yane.

MÜŞTAK: Ne biliyo'n sen?

BÜŞRA: YGS'ye çalışırken öğrendim.

MÜŞTAK: Aferin benim sevgilime... Tebrik ederim. (Öper.)

BÜŞRA: Dur, Müştak!

MÜŞTAK: Duramam, zaman geçiyor. (Öper.)

BÜŞRA: Görecekler falan Müştak.

MÜŞTAK: Modern olsunlar biraz. Görmezden gelsinler. Bak yeni bir jeolojik

zamana giriyoruz. Zaman değişiyor. Zamana ayak uydursunlar canım biraz.

BÜŞRA: Ay Müştak, adamı öldürürsün falan yane. Bi'şeyi anlattırmadın zate'!

MÜŞTAK: Anlat sevgilişkom. Ben dinlemedeyim.

BÜŞRA: Ner'de kalmıőtık?.. Hah, Jeoljik zaman... Bu depremlerle de her şey yer değiştirenmiş. Yane bi çeőit big-bang aşkitom. Bugün kantinde konuőtuk. Oha falan oldum yane...

MÜŞTAK: Vay canına!

BÜŞRA: İstanbul ikiye ayrılacakmış. Çok korkuyorum aşkitom.

MÜŞTAK: Korkma sevgilişkom. Deprem belki İstanbul'u ayırabilir ama bizi asla!

BÜŞRA: Ay Müştaak, çok romantiksean!

MÜŞTAK: (*Fırsattan istifade öpmeye çalışır.*) Sen de çok güzelsin!

BÜŞRA: Yapma Müştak, görecekler şimdi.

MÜŞTAK: Görmezler!

(*Müştak bir hamle daha yapar. Tam bu sırada, Raziye'nin sesini duyarız.*)

RAZİYE: Büőraaa! Büőraaaa!..

BÜŞRA: Hih, anneam çaarıyo!.. (Bağırır.) Geliyorum anneaaa!..

(*Büşra koőarak çıkar. Müştak sap gibi kalmıőtur ortada.*)

MÜŞTAK: Oha falan olmak ya da olmamak!.. İşte bütün mesele bu!

16.EPİSOD: “Kov bostancı danayı”

(*Sarhoş ve Bitli Selim muhabbetseler.*)

SARHOŞ: Neymiş efendim, sarhoşlar şift görürmüş. Bak bakalım ben tek miyim şift miyim?

BİTLİ SELİM: (*Bakar*) Teksin.

SARHOŞ: Yaa!.. Tekim tabii. Şift olsam Süheyla da burada olurdu. Süheyla’yla da şok güzel şift görünürdük lan!

BİTLİ SELİM: Şok şift olurdunuz valla!

SARHOŞ: Olurduk tabii!.. Her şeyden her şey oluyor sonuçta. Bak şu mahalleye!..

BİTLİ SELİM: (*Bakmaz*) Evet abijim.

SARHOŞ: Baksana oğlum!

BİTLİ SELİM: (*Bakar*) Al, baktım ijte!

SARHOŞ: Buralar eskiden hep lahanaya tarlasıydı. Şocukluğum burada geçti Selim.

BİTLİ SELİM: Biliyoruym abijim. Benim şocukluğum da burada geçti.

SARHOŞ: Bostandan toplayıp pazara götürürdük. Süheyla’ya da orada aşık oldum.

BİTLİ SELİM: Evet, abijim. Yirmi yıldır anlatıyorsun. (*Kaşınır.*)

SARHOŞ: Sıkıyorum seni değil mi?

BİTLİ SELİM: Yoo, ne münasebet!

SARHOŞ: İyi... Ben en şok hasat zamanını severdim. Süheyla bana şiir yazmıştı. (Şiir gibi okur.) “Dandini dandini dastana / Danalar girmiş bostana / Kov bostancı danayı / Yemesin lahanayı...” Nası? Şok güzel değil mi?

BİTLİ SELİM: Abijim o ninni değil miydi?

SARHOŞ: Sonradan oldu o... Güftesi Süheyla'ya ait. Bestesi anonim.

BİTLİ SELİM: Haa, o zaman başka.

SARHOŞ: (*Bağırarak ninni söyler*) Kov bostancı danayı, yemesin lahanayı... Seviyorum uleeyn!

(Bir evin ışığı yanar. Pencere açılır. Bizimkilerin kafasına patates-soğan, ne bulurlarsa atarlar.)

BİTLİ SELİM: Kaş abijim, kaş!

SARHOŞ: Kaştım Selim. Sen de kaş!

17.EPİSOD: “Hacıyatmaz”

(Mescit... 1. ve 2. Adam, namaz sonrası sohbetler.)

1.ADAM: Allah kabul etsin hacı.

2.ADAM: Amin hafız... Cümlemizin.

1.ADAM: (*Esner*) Cümlemizin kardeş.

2.ADAM: Ne o hafız, tüm gece beşik mi salladın?

1.ADAM: Yok hacı, beşik gibi sallandım.

2.ADAM: Euzubesmele!

1.ADAM: (*Esner*) Allah seni inandırсын, üç gündür gözümü kırpmadım. Uyursam uyanmayacakmışım gibi geliyor. Beni de bilirsin ya, uykum biraz ağırdır.

2.ADAM: Bilmem mi? Top atsalar uyanmazsın. Ki çocukken hep şaka olsun

diye atardık da bana mısın demezdin.

1.ADAM: Sizininki de eşek şakası ama!

2.ADAM: Neyse amel defterimizi açmayalım şimdi.

1.ADAM: Uzun lafın kıtası, işte bu yüzden uyumuyorum. Hazırlıksız yakalanmak istemiyorum.

2.ADAM: Seninki gene iyi... Ben iki gündür tuvalete gitmiyorum. En son Memduhlar'a gittiydik ya... İşte ta o zaman, onların bahçesindeki elma ağacına işedim. Düşün!..

1.ADAM: Desene sağ kalırsak elma da yiyemiyece'z bu sene.

2.ADAM: N'olacak hafız?.. Gübre niyetine.

1.ADAM: Olsun. Ben yine de yemem.

2.ADAM: Yasak meyve mi bu? Günah mı?

1.ADAM: Günah değil ama caiz de değil zannımca.

2.ADAM: Buna da şükür hacı. Depremden dolayı kıtlık yaşanacak diyorlar.

1.ADAM: Allah göstermesin.

2.ADAM: Karaborsacılara da gün doğar.

2.ADAM: Münafıklar!.. Sen dua et hafız. Allah'ın izniyle bugünleri de atlatacağız.

1.ADAM: Doğru diyorsun hacı. Yer gök duayla... Dua edelim de bir şey olmasın.

2.ADAM: Allah yardımcımız olsun.

1.ADAM: Amin... (*Esner*) Çok uykum var hacı. Şu an yatsam, şu an uyurum. Hem de üç gün kaldıramazlar beni. Ama yatamam. Yatmamam lazım.

2.ADAM: Desene hacı, sen iyice hacı-yatmaz olmuşsun.

1.ADAM: Oldum valla...

2.ADAM: Ben de neredeyse altına ed'icem. Çok sıkıştım hacı.

1.ADAM: Sabret hafız... Kul sıkışmayınca, Hızır yetişmezmiş.

18.EPİSOD: “Paraşüt etkisi-Yüksek irtifa”

(Deprem Ltd Şti...)

PAZARLAMACI: *(Elinde paraşüt)* On numara paraşüt a'bi. Yüksek katlar için özel olarak tasarlandı. Daha az önce bi' beyefendiye sattım. Senden iyi olmasın, o da beşinci katta oturuyor... A'bicim şimdi biliyorsun, modern hayat nedeniyle artık çok katlı binalar yapılıyor. Haliyle deprem anında buralardan atlaması pek kolay olmuyor.

MÜŞTERİ: Doğru.

PAZARLAMACI: İşte bu paraşüt, yüksek irtifa adına metropol yaşantısı için özel olarak üretildi. Her türlü depremde kullanabilirsiniz.

MÜŞTERİ: Sağlam di'mi bu?

PAZARLAMACI: Ne demek a'bi!.. Amerikan ordusu kullanıyor, düşün!

MÜŞTERİ: Peki, garantisi var mı bunun?.. Atlayınca kesin açılır yani?

PAZARLAMACI: Aşk olsun a'bi!.. Açılmazsa getir, yenisini verelim. Biz hep buradayız.

MÜŞTERİ: Madem öyle, ver bi' tane.

PAZARLAMACI: *(Verir)* Buy'run!

(Adam alır paraşütü, sırtına takar.)

MÜŞTERİ: Bak açılmazsa getiririm ha!

PAZARLAMACI: Lafi mı olur a'bi?.. Biz hep tüketicinin yanındayız.

MÜŞTERİ: Al bu da parası. (*Verir.*)

PAZARLAMACI: Allah bereket versin.

MÜŞTERİ: Hayırlı depremler.

PAZARLAMACI: Size de iyi uçuşlar!..

19.EPİSOD: “Duvardan al haberi”

(*Kadın berberi... 1.Kadın Pedikür yaptırmakta...*)

1.KADIN: Selami Beylerin çocuğu, bu sene de kazanamamış üniversiteyi. Ay görse bir de ağzı nası' bozuk!.. Annesine çemkiliyor, babasına sövüyor. Off, off!.. Olduğu gibi duyuluyor bizim evden...

AĞDACI: Anasının suçu... Ben ona söyledim şımartmayın bu kadar diye. Ama yok, sanki kötülüklerine söylüyorum. Tın yani!

1.KADIN: Bak şimdi de baş edemiyorlar ama. Yetiştiremediler çocuğu. Yazık!

AĞDACI: Deveye cilve yap demişler götüyle köy devirmiş.

1.KADIN: Neyse, Makbulecim bize ne!

AĞDACI: Öyle tabii canım.

1.KADIN: Herkes ektiğini biçer.

(*2.Kadın girer.*)

2.KADIN: Hayırlı işler Makbule!

AĞDACI: Sağ ol, cicim hoş geldin.

2.KADIN: Ooo, Melaat Hanım. Sen de mi buradasın?

1.KADIN: Deprem eli kulağında dediler. Ben de madem öyle, geleyim hazırlanayım dedim.

2.KADIN: İyi yapmışsın cicim. Ben de duydum geldim. Şöyle geçivereyim. (*Geçip oturur.*)

AĞDACI: Saç mı sakal mı şekerim?

(*Gülüşürler.*)

2.KADIN: Saç şekerim saç!.. Nas'sın Melaat Hanım?

1.KADIN: Nası' olsun anam... İyi diyelim, iyi olalım. Sen nas'sın?

2.KADIN: Hallice be anam.

1.KADIN: (Çığlık atar.) Hissettin mi?

AĞDACI: Neyi hissettim mi?

1.KADIN: Deprem oldu sanki?

AĞDACI: Ben salladım koltuğu. Ondan ö'le sandın sen.

1.KADIN: Yemin et.

AĞDACI: Vallahi kız, yalan borcum mu var sana?

2.KADIN: Ben de korktum ayol birden. Gerçi ben sallanmadım ama yine de hissettim.

1.KADIN: Neyi?

2.KADIN: Sallanmadığımızı.

AĞDADI: Çok hissiyatlı kadınsın sen de cicim.

2.KADIN: N'apıyım ayol, yapım böyle.

1.KADIN: Bu aralar hep sallanıyorum böyle. Psikolojik herhalde.

AĞDADI: Öyledir muhakkak.

2.KADIN: Kızlar... (*Sessizce*) Benden duymuş olmayın ama... Ayten'in oğlu da o sümüklü kızla evlenecekmiş. Hatta bu akşam istemeye geleceklermiş de depresyon nedeniyle ertelemişler.

AĞDADI: Kim söyledi?

2.KADIN: Konuşurlarken duydum. Zaten Aytenler ne yapsa, bizim evde yapıyor sanki. Her şey duyuluyor. (*Sessizce*) Bazen başka şeyler de yapıyorlar. Daha doğrusu, yapmak istiyorlar ama yapamıyorlar. Şükrü Bey'in sorunları varmış. Anlarsınız ya!..

1.KADIN: Yazık ayol. Gençecik de adam.

AĞDADI: E, o zaman sizin konuşmalar da onların evinden duyuluyordur şekerim.

2.KADIN: Ay deme be? Duyuluyor mudur essahtan?

AĞDADI: Şekerim niye duyulmasın. Sen onları duyuyorsan...

2.KADIN: Aboo!..Kız bunlar, bizim Selami'nin de şey yapamadığını duymuşlar mıdır?

1.KADIN ve AĞDADI: (*Aynı anda*) Selami, şey yapamıyor mu?

2.KADIN: Cık!..

1.KADIN: Vay anam, yazık sana.

2.KADIN: Ölümü gör, aramızda kalsın Melaat Hanım.

1.KADIN: Aşk olsun şekerim, bizden sır çıkar mı?

20.EPİSOD: “Devekuşu Kabare”

(Müştak, devekuşu gibi kıcı yukarda, başı aşağıda, kulağını yere dayamış beklemektedir. Tabii ki radyolu deprem feneri de yanındadır.)

GENÇ: (Koşar) Müştak!.. İyi misin?

MÜŞTAK: Şşş! Sessiz ol.

GENÇ: N’apıyo’sun oğlum, manyak mısın?

MÜŞTAK: Dinliyorum.

GENÇ: Neyi lan?

MÜŞTAK: İstanbul’u dinliyorum.

GENÇ: Niye lan?

MÜŞTAK: Sen anlamazsın oğlum. Jeolojik mesele.

GENÇ: Neolojik?

MÜŞTAK: Ben dedim anlamazsın diye.

GENÇ: Ne ki lan o?

MÜŞTAK: Deprem meprem işte.

GENÇ: Haa!.. Biz de anlarız oğlum. Niye anlamayalım?..

MÜŞTAK: Şşş!.. Sessiz...

GENÇ: Pardon a’bi... Tam olarak n’apıyorsun şimdi?

MÜŞTAK: Filmde gördüm. Kızılderililer tren raylarını dinleyip trenin gelip gelmediğine bakıyorlardı. Elin Kızılderililisi yapıyorsa biz haydi haydi yaparız dedim.

GENÇ: İyi düşünmüşsün a’bi... Ben de dinleyebilir miyim?

MÜŞTAK: Şşşt! Sessiz ol lan!

GENÇ: (*Sessiz*) Ben de dinleyebilir miyim?

MÜŞTAK: Çok tehlikeli ama.

GENÇ: Olsun a’bi. Müsaade et.

MÜŞTAK: E, iyi madem.

(*Genç de yatar yere, aynı pozisyonu alır. Dinlerler.*)

GENÇ: Bir şey duyabildin mi?

MÜŞTAK: Şşt!

GENÇ: (*Sessiz*) Duydun mu?

MÜŞTAK: Yok.

GENÇ: Sanki ben duydum gibi.

MÜŞTAK: Sağır duymaz uydurur! Olsa ben duyardım önce.

GENÇ: Bu ses ne peki?

MÜŞTAK: Radyodan geliyor.

21.EPİSOD: “Deprem gözleme evi”

(*Bir ev... Kadınların kimi hamur açıyor, kimi yoğuruyor.*)

1.KADIN: (*Elinde tepsiyle girer.*) Hanımlar ilk parti çıktı.

2.KADIN: Mmm!.. Mis gibi koktu mübarek.

1.KADIN: Poğaçalar da iki dak'kaya hazır.

MÜBECCEL TEYZE:

RAZİYE: (Örgüsü boynunda) Yaşa kız Bihter!..İyi akıl ettin bunu.

BİHTER: Öyle ama Raziye Abla. Böylesi hem daha sağlıklı hem de ekonomik.

1.KADIN: Seninki pek sevinecek.

BİHTER: Hem de nasıl!.. Gitmiş koca bi' kutu bisküvi almış ama hepsini yese doymaz.

(Gülüşürler.)

RAZİYE: Termoslara da çay koyalım kız.

2.KADIN: Görsünler bakalım hazırlık nasıl yapılmış!

RAZİYE: Küçük dillerini yutarlar... Deprem, deprem olalı böyle hazırlık görmedi!

BİHTER: Ay kızlar... Ne diyeceğim... Şüküfe Hanımlar'a da hayırlı olsun gidemedik.

1.KADIN: Ay gitmek lazım ayol. Çok ayıp olur.

RAZİYE: Depremden sonra gidelim.

2.KADIN: Olur şekerim.

1. KADIN: Salih Bey de damadına ev hediye etmiş. Düğün hediyesi.

BİHTER: Şüküfe pek sevinmiştir.

1.KADIN: Nası' kasılıyo' bi' görsen!..

RAZİYE: Nerdeymiş evi?

1.KADIN: Salih Bey'in hemen üst katı.

BİHTER: Kız orada başka kat var mıydı?

RAZİYE: Yoktu.

1.KADIN: Salih Bey becerikli adam. İki günde yapıvermiş evi.

HEP BİRLİKTE: Maşallah.

BİHTER: Bizimkiler gibi mi adam şekerim?

MÜBECCEL TEYZE: Bırakın çene çalmayı. Bak yetişmeyecek.

BİHTER: Gözlemeler ne durumda?

1.KADIN: Onlar da pişiyor yavaş yavaş.

MÜBECCEL TEYZE: Yanmasın kız?

1.KADIN: Yok Mübeccel Teyze, Makbule başında gözlüyor.

MÜBECCEL TEYZE: Gözlesin tabii. Zaten bugün güneşi pek beğenmedim.
H ava bir başka sıcak.

BİHTER: Benim de dikkatimi çekti. Kavuruyor resmen.

RAZİYE: Hayra alamet değil şekerim.

2.KADIN: Şeytan kulağına kurşun!..

(Hep birlikte tahtaya vururlar.)

1.KADIN: Allahtan hazırlıklıyız!

RAZİYE: Şekerim, ne varsa gene bizde var.

BİHTER: Bizim heriflere kalsaydı, ohooo... Yanmıştık val'la!

1.KADIN: Ne güzel söyledin... *(Abartılı bir şekilde elini havaya kaldırır:*

Kolundaki bileziği göstermeye çalışarak) Bizi el üstünde tutmaları lazım el!.. D'iğmi ama?..

2.KADIN: (*Kolundaki bileziği görür.*) Ne o kız bilezik mi aldın?

1.KADIN: Ay, benimki hediye etti dn. Kırk yılda bir işte...

2.KADIN: İyi yine, ben bir iek bile görmedim yirmi yıldır...

1.KADIN: Bu herifler böyle şekerim, kıymet bilmezler.

RAZİYE: Gle gle kullan şekerim. Kaç ayar?

1.KADIN: Sağ ol şekerim. Yirmi iki.

BİHTER: Benim ki de indirimden aldığım ayakkabıya laf ediyor. Ayar ediyor beni şekerim.

RAZİYE: Böyle işte bu erkek milleti.

BİHTER: Hayır, kendim için almış olsam neyse Raziye Abla. Ne yapıyorsam ailemiz için.

RAZİYE: Anlamazlar Bihtercim bunlar. Takma sen.

BİHTER: şimdi bunları yapıyoruz ama nafile... Kadir bilmez bunlar.

1.KADIN: Olsun kız, biz üstümüze düşeni yapalım da!..

2.KADIN: He, ya!.. En azından oluğumuz çocuğumuz nasiplenir.

RAZİYE: Doğru, doğru.

RAZİYE: Bak şimdi ocuk dedin, beni yüreğimden vurdun...

BİHTER: Çok iyi oldu canım, bu deprem gözleme evini kurmamız.

22.EPİSOD: “Karabatak”

(*Sarhoş ve Bitli Selim muhabbeteleler.*)

SARHOŞ: Şok değişti her şey Selim, şok!.. Mübeccel var ya, o daha iyi bilir... Ahan şuradan dere akardı. (*Bakkal Gazi'nin dükkânını gösterir.*) Biz karpuz koyardık dereye soğusun diye. Ahan şurası da bataklıktı. (*Raziye'nin evini gösterir*) Şocukken en şok buradan korkardık.

BİTLİ SELİM: (*Kaşınır.*) Şimdi de en çok buradan korkuyoruz.

SARHOŞ: Yaa... Topumuz kaçardı da korkudan alamazdık. Bataklık abijim, düşün.

BİTLİ SELİM: Düşündüm.

SARHOŞ: Aferim... Lahana tarlasını dereden aldığımız suyla sulardık.

BİTLİ SELİM: Biliyorum abijim. (*Kaşınır.*)

SARHOŞ: O zaman şok başkaydı her şey. Lahana tarlası, bina tarlası oldu. Hasat zamanı da kalmadı artık... Vay be Süheyla, ne günlere kaldık!

BİTLİ SELİM: Ağlıyor musun aabijim?

SARHOŞ: Yok oğlum... Gözüme toz kaştı.

BİTLİ SELİM: İyi.

SARHOŞ: Martıları bile severdim o zaman. Şimdi sevmiyorum. Dereyi de kuruttular. Bataklığı da. Karpuz da koyamıyo'z artık.

BİTLİ SELİM: Sanki dursa koyacak! Nerden bulaca'n karpuzu da koyaca'n? (*kaşınır.*)

SARHOŞ: Kaşınma Selim!

BİTLİ SELİM: N'apıyım abijim... Bit...miyor.

SARHOŞ: Öyle değil oğlum!

BİTLİ SELİM: Evet abijim... Öyle böyle değil! Şok kaşınıyor.

SARHOŞ: Seviyorum uleeyn!

BİTLİ SELİM: Bağırma abijim. Yiyece'z kafaya patatesi yine!

SARHOŞ: Boş ver abijim. Kiminin midesine, kiminin kafasına!

BİTLİ SELİM: Biliyorum abijim, Kiminin parası, kiminin bedduası!..

SARHOŞ: Diğmi abijim... Heeyt be! Sühelaaa!..

BİTLİ SELİM: Yapma abijim, gözünü seveyim.

SARHOŞ: Süheylaaa!..

*(Bir evin ışığı yanar. Pencere açılır.
Bizimkilerin kafasına patates-soğan,
ne bulurlarsa atarlar.)*

SARHOŞ: Kaş abijim!

(Kaçarlar. Dışarıdan sesleri gelir.)

BİTLİ SELİM: Aha gitti kafa!

SARHOŞ: Senin kafa zati bi' milyon Selim!.. Bi' tane eksilse n' olur, eksilmese n' olur?

23.EPİSOD: “Arama kurtarma!”

*(Müştak ve Büşra kuytuda buluşmuşlardır.
Müştak elinde deprem radyosu...)*

MÜŞTAK: Aşkitom, arama kurtarma konusu üzerinde çalışıyorum... Kurtarma yapmayı biliyorum ama kontörüm olmadığı için arama yapamıyorum... Kontör alınca arama da yaparım... Ama şimdilik en fazla çaldırıp kapatabiliyorum. Bu yüzden bu kriz yönetiminin adını “çaldırma-kurtarma”

koydum. Nası' fikir?

BÜŞRA: (*Dinlememiştir.*) Efendaam?

MÜŞTAK: N'oldu aşkitom? Dinlemiyor musun beni?

BÜŞRA: Dinloorum.

MÜŞTAK: Ne dedim en son?

BÜŞRA: Keriz yönetimi falan yane...

MÜŞTAK: Keriz değil, aşkitom kriz, kriz.

BÜŞRA: Konuşmamız gereken şeyler var Müştak.

MÜŞTAK: Konuşalım, hatta koklaşalım aşkitom. (Öpmek için uzanır.)

BÜŞRA: Dur Müştak! Görecekler felan olacak.

MÜŞTAK: Hep öyle diyorsun, ama kimse görmüyor.

BÜŞRA: Ayrılmamız gerekiyor.

MÜŞTAK: Ne?!

BÜŞRA: Ayrılmak Müştak.

MÜŞTAK: Yoksa başka biri mi var lan?

BÜŞRA: Deprem var Müştak! Daha ne olsun?

MÜŞTAK: Ne alaka kızım?

BÜŞRA: Nası yane? Bu soruyu sorduğuna inanamıyorum Müştak!

MÜŞTAK: Ama soruyorum işte.

BÜŞRA: Aramızda faylar var.

MÜŞTAK: Fay anasını!

BÜŞRA: Zamana bırakalım.

MÜŞTAK: Jeolojik zamana mı?

BÜŞRA: Ay değil Müştak... Normal zamana.

MÜŞTAK: Vay be, bu büyük aşk bitiyor demek! Ayrılıyoruz.

BÜŞRA: Dost kalalım ama... Artık seni arkadaş olarak seviyorum.

MÜŞTAK: Dünya başıma yıkıldı!

BÜŞRA: Beni bir daha arama Müştak.

MÜŞTAK: Madem öyle aramam, hatta kurtarmam! Aramam, kurtarmam, çaldırmam, mesaj da atmam!

BÜŞRA: Elveda Müştak...

(Büşra çıkar.)

MÜŞTAK: Oha felan oldum yane!

24.EPİSOD: “Deprem A.Ş”

(Pazarlamacı'nın en yeni ofisi)

SEKRETER: Kerametın Bey, bugün 20:00'da Çin'e yer ayırtım.

PAZARLAMACI: Pencere kenarı alsaydın bileti...

SEKRETER: Öyle yaptım efendim.

PAZARLAMACI: Aferin... Var mı beni arayan?

SEKRETER: Muhittin Bey aradı. Malları teslim almış.

PAZARLAMACI: Güzel.

SEKRETER: Ek olarak yeni sipariş geçti. Beş yüz koli deprem kuşu, 200 adet paraşüt ve dört yüz on paket bisküvi istiyor.

PAZARLAMACI: Tamam.

SEKRETER: Sevkiyat yaptırayım mı efendim?

PAZRLAMACI: Önce şu çek meselesini halledelim öyle. Bu devirde kimseye güvenilmiyor.

SEKRETER: Peki, efendim.

(Telefon çalar.)

PAZARLAMACI: Beni arıyorlarsa “yok” de.

SEKRETER: (Telefonu açar.) İyi günler, Deprem A.Ş. Ben de Jale... Nasıl yardımcı olabilirim? (Dinler.) Maalesef efendim, kendisi şu an burada değil. Notunuz varsa ben iletiyim kendisine. (Dinler.) Bilmiyorum efendim. Ne zaman geleceğini söylemedi.

25.EPİSOD: “Boş”

(Kahvehane... Rıza panikle girer.)

RIZA: Beyler haberler kötü!.. Rasathane’yi boşaltmışlar!

1.ADAM: İcra mı gelmiş?

RIZA: Yok oğlum, öyle değil. Benim amcaoğlu söyledi Rasathane’deki aletleri bir gecede toplayıp Ankara’ya götürmüşler. Depremin şiddeti 15’e çıkmış... İstanbul yerle bir a’bi...

2.ADAM: Ya rabbim sen bizi koru!

1.ADAM: Amiin!..

2.ADAM: Allah muhafaza!

26.EPİSOD: “Helvanın dayanılmaz hafifliği”

(Bakkal Gazi'nin dükkânı)

MÜBECCEL TEYZE: *(Girer.)* Bakkal Gazi, Bakkal Gazi!

BAKKAL GAZİ: Ne var?

MÜBECCEL TEYZE: Yağın var mı?

BAKKAL GAZİ: Var, var!

MÜBECCEL TEYZE: Şekerin var mı?

BAKKAL GAZİ: Var, var!

MÜBECCEL TEYZE: Unun var mı?

BAKKAL GAZİ: Var, var!

MÜBECCEL TEYZE: Ne duruyorsun?

BAKKAL GAZİ: Ne yapayım?

MÜBECCEL TEYZE: Yarımşar kilo tartsana, yarımşar kilo tartsana!

BAKKAL GAZİ: Oh bee!.. Ben de helvayı bana yaptıracaksın diye ödüm koptu.

MÜBECCEL TEYZE: Senin elinden kabuklu ceviz bile yenmez be!

(Bakkal Gazi malzemeleri hazırlamaya başlar.)

BAKKAL GAZİ: Ne o?.. Canın helva mı çekti Mübeccel Teyze?

MÜBECCEL TEYZE: Yok evladım bu kez, aksakallı dedenin canı çekmiş. Malum oldu.

BAKKAL GAZİ: Vah, vah!..

MÜBECCEL TEYZE: Bugün yarın olur deprem... Helvamı yapayım da hazır olsun.

BAKKAL GAZİ: İyi düşünmüşsün Mübeccel Teyze.

MÜBECCEL TEYZE: Ben deyim yirmi, sen de otuz... O kadar şiddetli geliyormuş.

BAKKAL GAZİ: Zaten, bu deprem Bihter ölçeğini kırar, diyorlar. Ne de olsa arkasında Amerika var. (*Malzemeleri verir.*) Buyur Mübeccel Teyze.

MÜBECCEL TEYZE: Ne kadar borcum?

BAKKAL GAZİ: Müessesemizin ikramıdır.

MÜBECCEL TEYZE: Ay olur mu evladım?

BAKKAL GAZİ: Babamın hayrına Mübeccel Teyze!

27. EPİSOD: “Neler oluyor hayatta?”

BİTLİ SELİM: Biz niye dolajıoöz?

SAHOŞ: Çijimiz vardı.

BİTLİ SELİM: Ama yaptık olm.

SARHOŞ: Yatalım o zaman şuraya.

BİTLİ SELİM: Olur abijim. Buyur.

(*Yatarlar.*)

SARHOŞ: (*Aniden kalkıp bağırır.*) Şok özeldeim seni Süheylaaa!.. Neredesin Süheylaaa!

BİTLİ SELİM: Bağırma abijim! Gözünü seviyim.

SARHOŞ: Karış...şşma bana Selim!

BİTLİ SELİM: İyi de abijim şu kafamın haline bak. Peri bajalarına döndü şerefsizim.

SARHOŞ: (*Bağırır.*) Süheyla içimde depremler oluyor Süheyla!.. Deprem oluyor! (*Daha çok bağırır.*) Deprem oluyor uleeeeyn! Deeepreem!..

(Bir evin ışığı yanar. Sonra başka bir evin. Daha sonra daha başka bir evin... Derken tüm ışıklar yanar. Çığlık, kıyamet...)

BİTLİ SELİM: (*Işıklara bakar*) Abijim bu sefer sıştık!

(Bir çığlık duyulur.)

SARHOŞ: Sıştık valla! Şok sinirlendiler baksana!

BİTLİ SELİM: Haklılar abijim. Ne hakkın var insaları uyandırmaya?

(Bağrışmalar duyulur.)

SARHOŞ: Vakit varken kaşalım abijim.

BİTLİ SELİM: Kaşalım abijim!..

(Selim ve Sarhoş kafalarını koruyarak kaçarlar.)

SARHOŞ: (*Dışarıdan konuşur.*) Abijim Süheyla'yı çekemiy'o' bunar.

BİTLİ SELİM: Sen kaşmana bak abijim.

(Her evden bir ses duyulur.)

-Bismillahirrahmanirrahim.

-Baba deprem oluyo'!

-Git asansörü çağır da aşağı inelim.

- Hanım hakkını helal et!
- Helal olsun Bey.
- Çorabımın tekini bulamıyorum!
- Rıza kalk deprem oluyor.
- Bisküvim nerede?
- Nereye koyduysan ordadır.
- Ay yıkılıyooo!.. Jeolojik felan oludum yane.
- Örgüm yok Büşra.
- Hanım hazır mısın? Üç, deyince atlıyoruz.
- Korkuyorum Bey.
- Korkma Hanım, Paraşüt garantili. Sarıl bana!

(Büyük bir gürültüyle aynı anda sokaklara dökülürler. Erkekler don gömlek, kadınlar da Grand tuvalet düğüne gidiyor gibi süslü püslü dökülürler yollara.

Herkes çılgınlık atarak saçma sapan bir şekilde oradan oraya koşturup durur. Bir amaçları yoktur. Panikten koştururlar. Çarpışır, düşerler, yuvarlanırlar vs.

Ellerinde niçin taşıdıklarını bilmedikleri radyolu fenerler, bisküviler, azıklar ve bilumum gereksiz alet...

Paraşütle atlayanlar, sarmaş dolaş oldukları paraşüt brandasından kurtulmaya çalışıyor. Rıza bir köşede bisküvilerini yiyor. Müştak, radyosunu kulağına dayamış, deprem haberlerini bekliyor. Raziye bir yandan koşturuyor bir yandan örgüsünü örüyor. Çılgılık, feryat figan...)

BAKKAL GAZİ: Durun oğlum bi'!

(Herkes olduğu yerde kalır.)

N'apıyorsunuz lan siz?

28.EPİSOD: “Yok yere yaygara”

(Sokak... Olmayan depremin sonrası.)

RAZİYE: Bizim evler kayaların üzerindeymiş zaten. Yetkililer, bi'şey olmaz demişler.

RIZA: Biz de müteahhide sorduk. “Haçan İstanbul'da bütün evler yıkılır bi' sizinki ayakta kalır” dedi...

MÜŞTAK: Ben zaten biliyordum. Boşuna korktunuz siz.

1.ADAM: Ben hiç korkmadım.

2.ADAM: Delikanlı adam korkar mı oğlum?

RIZA: İnsan hazırlıklı olduktan sonra...

RAZİYE: *(Hazırladıkları gözleme ve bilumum hamur işini kastederek)* Ay bunlar n'olacak ayol?

1.KADIN: Olacak şey mi bu depremin yaptığı?

BİHTER: O kadar da hazırlanmıştık şekerim.

2.KADIN: Hep o sarhoşlar!

RAZİYE: O berduşları bi elime geçirirsem...

2.KADIN Yolarım ben onları!

RAZİYE: Yazık değil mi bize? Onca hazırlık boşa gitti.

BÜŞRA: Ay kıyamaaam!..

RIZA: Niye boşa gitsin canım. Bostan korkuluğu muyuz biz?

BAKKAL GAZİ: Biz onlarla ilgileniriz Raziye Abla. Sen takma kafanı.

RIZA: Hanım, ser şuraya sofraya bezini. Karar verdim, piknik yapıyoruz.

BÜŞRA: Ay nasıl yane?

1.ADAM: Mantıklı.

2.ADAM: Bence de.

(Bihter sofraya bezini serer.)

RIZA: *(Elindeki bisküviyi atar.)* Hem, bununla karın mı doyar canım.

BİHTER: Çay da yapmıştım ben.

2.KADIN: Mis gibi su böreği getirdim.

MÜBECCEL TEYZE: Ben de helva da var.

RAZİYE: Kız, Büşra getir bakalım gözlemeleri.

(Büşra getirir.)

BİHTER: Bardaklar kimde?

1.KADIN: Bende.

2.KADIN: Ay, bende kısır da var. Tabii seninki kadar lezzetli olamaz Raziyecim.

RAZİYE: Yok canım. Seninki daha güzeldir.

MÜŞTAK: Ben de müzik açayım bari. Yemek müziği. *(Deprem radyosundan bir müzik açar.)* Sıradaki şarkı sevip de sevilmeyenlere gelsin. Lafım anlayana.

BÜŞRA: Müştaak!

RAZİYE: Otur oturduğun yerde bakıyım!

RIZA: E, hadi sofraya...

(Oturlar.)

1.ADAM: Yumul oğlum. Bir daha nerede bulacaksın böylesini.

2.ADAM: Kaçırır mıyım be!

(Herkes başlar yemeğe.)

RIZA: Asıl sürprizi daha söylemedim.

MÜBECCEL TEYZE: Ne sürprizi Rıza Bey oğlum?

RIZA: İşte bu! *(Bir mangal çıkartır.)*

1.ADAM: Ooooley!

RIZA: Koy çayları Bihter.

(Rıza mangalı yellemeye başlamıştır bile.)

MÜBECCEL TEYZE: Benimki açık olsun kızım.

BİHTER: Limonda koyuyum mu içine?

MÜBECCEL TEYZE: Zahmet olmazsa...

BİHTER: Ne zahmeti canım.

1.ADAM: E, ne diyo'sun birader? Safnaz'ı bu ayakta tek geçerim.

2.ADAM: Yok be abijim. Yaramaz o. Kleopatra'ya oyna bence.

1.KADIN: Şekerim elbisen de pek güzelmiş.

2.KADIN: Teşekkür ederim canım senin de çantana bayıldım.

1.KADIN: Ha, evet... Geçen gün aldım şekerim, indirimdeydi.

BİHTER: Ay ben de ayakkabı aldım. (*Gösterir.*)

RAZİYE: Güle güle kullan cicim.

BİHTER: Sağ ol Raziye Abla.

2.KADIN: Şekerim tuz orada mı?

MÜBECCEL TEYZE: Burada... Al. (*Verir.*)

2.KADIN: Sağ ol Mübeccel Teyze.

1.KADIN: Burada karabiber ve kimyon da var istersen.

2.KADIN: Büşra, sen nas'sın kızım? Okulun nası?

BÜŞRA: Çok kötü dermişim felaaan!

MÜBECCEL TEYZE: Herkes aldı mı helvadan?

RAZİYE: Aldık Mübeccel teyze. Eline sağlık. Çok güzel olmuş.

MÜBECCEL TEYZE: Afiyet olsun.

Bit...

